

Pasaje din MANA

2 februarie

Iov 4:8:

8 După câte am văzut eu, numai cei ce ară fărădelegea și seamănă nelegiuirea îi seceră roadele!

Prov. 14:12:

12 Multe căi pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte.

Mat. 26:41:

41 Vegheați și rugați-vă, ca să nu

cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.”

Rom. 6:1-23:

1 Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu ca să se înmulțească harul?

2 Nicidecum! Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat?

3 Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?

4 Noi, deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați

împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.

5 În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.

6 Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului,

7 căci cine a murit, de drept, este

izbăvit de păcat.

8 Acum, dacă am murit

împreună cu Hristos, credem că
vom și trăi împreună cu El,

9 întrucât știm că Hristosul înviat
din morți nu mai moare; moartea
nu mai are nicio stăpânire
asupra Lui.

10 Fiindcă, prin moartea de care
a murit, El a murit pentru păcat o
dată pentru totdeauna, iar prin
viața pe care o trăiește, trăiește
pentru Dumnezeu.

11 Tot așa și voi înșivă socotiți-
vă morți față de păcat și vii
pentru Dumnezeu, în Isus

Hristos, Domnul nostru.

12 Deci păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor și să nu mai ascultați de poftele lui.

13 Să nu mai dați în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca niște unelte ale nelegiuirii, ci dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca vii, din morți cum erați; și dați lui Dumnezeu mădularele voastre, ca pe niște unelte ale neprihănirii.

14 Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har.

15 Ce urmează de aici? Să păcătuim pentru că nu mai suntem sub Lege, ci sub har? Nicidecum.

16 Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?

17 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, pentru că, după ce ați fost robi ai păcatului, ați ascultat acum din inimă de dreptarul învățăturii pe care ați

primit-o.

18 Și prin chiar faptul că ați fost izbăviți de sub păcat, v-ați făcut robi ai neprihănirii.

19 Vorbesc omenește, din pricina neputinței firii voastre pământești: după cum odinioară v-ați făcut mădularele voastre roabe ale necurăției și fărădelegii, așa că săvârșeați fărădelegea, tot așa acum trebuie să vă faceți mădularele voastre roabe ale neprihănirii, ca să ajungeți la sfințirea voastră!

20 Căci, atunci când erați robi ai păcatului, erați slobozi față de

neprihănire.

21 Și ce roade aduceați atunci?

Roade de care acum vă este rușine, pentru că sfârșitul acestor lucruri este moartea.

22 Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică.

23 Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.

Rom. 8:4-12:

4 pentru ca porunca Legii să fie
împlinită în noi, care trăim nu
după îndemnurile firii
pământești, ci după îndemnurile
Duhului.

5 În adevăr, cei ce trăiesc după
îndemnurile firii pământești
umblă după lucrurile firii
pământești, pe când cei ce
trăiesc după îndemnurile Duhului
umblă după lucrurile Duhului.

6 Și umblarea după lucrurile firii
pământești este moarte, pe când
umblarea după lucrurile Duhului
este viață și pace.

7 Fiindcă umblarea după

lucrurile firii pământești este
vrăjmășie împotriva lui
Dumnezeu, căci ea nu se supune
Legii lui Dumnezeu și nici nu
poate să se supună.

8 Deci cei ce sunt pământești nu
pot să placă lui Dumnezeu.

9 Voi însă nu mai sunteți
pământești, ci duhovnicești,
dacă Duhul lui Dumnezeu
locuiește în adevăr în voi. Dacă n-
are cineva Duhul lui Hristos, nu
este al Lui.

10 Și dacă Hristos este în voi,
trupul vostru, da, este supus
morții din pricina păcatului, dar

duhul vostru este viu din pricina neprihănirii.

11 Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.

12 Așadar, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pământești, ca să trăim după îndemnul ei.

Gal. 6:7-8:

7 Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și

secera.

8 Cine seamănă în firea lui pământească va secera din firea pământească putrezirea, dar cine seamănă în Duhul va secera din Duhul viața veșnică.

Evr. 6:4-8:

4 Căci cei ce au fost luminați odată și au gustat darul ceresc și s-au făcut părtași Duhului Sfânt

5 și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor,

6 și care totuși au căzut, este cu

neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou, pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu și-L dau să fie batjocorit.

7 Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.

8 Dar, dacă aduce spini și mărăcini, este lepădat și aproape să fie blestemat și sfârșește prin a i se pune foc.

Evr. 10:26-31:

26 Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate,

27 ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc care va mistui pe cei răzvrătiți.

28 Cine a călcat Legea lui Moise este omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori.

29 Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului

cu care a fost sfințit și va
batjocori pe Duhul harului?

30 Căci știm cine este Cel ce a
zis: „A Mea este răzbunarea, Eu
voi răsplăti!” Și în altă parte:
„Domnul va judeca pe poporul
Său.”

31 Grozav lucru este să cazi în
mâinile Dumnezeului celui viu!

Iac. 1:15:

15 Apoi pofta, când a zămislit,
dă naștere păcatului; și păcatul,
odată făptuit, aduce moartea.

Iac. 4:4:

4 Suflete preacurvare! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.

2 Pet. 2:20-22:

20 În adevăr, dacă, după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, se încurcă iarăși și sunt biruiți de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi.

21 Ar fi fost mai bine pentru ei

să nu fi cunoscut calea neprihănirii decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese dată.

22 Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: „Câinele s-a întors la ce vărsase” și „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă”.

1 Ioan 5:16:

16 Dacă vede cineva pe fratele său săvârșind un păcat care nu duce la moarte, să se roage și Dumnezeu îi va da viața, pentru

cei ce n-au săvârșit un păcat care duce la moarte. Este un păcat care duce la moarte; nu-i zic să se roage pentru păcatul acela.

Iuda 1:11-13:

11 Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rătăcirea lui Balaam din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!

12 Sunt niște stânci ascunse la mesele voastre de dragoste, unde se ospătează fără rușine împreună cu voi și se îndoapă de-

a binelea; niște nori fără apă,
mânați încoace și încolo de
vânturi, niște pomi tomnatici fără
rod, de două ori morți,
dezrădăcinați;
13 niște valuri înfuriate ale mării,
care își spumegă rușinile lor,
niște stele rătăcitoare, cărora le
este păstrată negura
întunericului pentru vecie.

2 Cor. 6:16:

16 Cum se împacă Templul lui
Dumnezeu cu idolii? Căci noi
suntem Templul Dumnezeului
celui viu, cum a zis Dumnezeu:

„Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu.”

Efes. 4:22:

22 cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare